FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 18 maj 1999 *

A — Inledning

1. Förevarande begäran om förhandsavgörande från Arbeidsrechtbank Brygge, avdelningen för Ostende (Belgien), rör tolkningen av artikel 46b.2, jämförd med artikel 46.1 a i i förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, [1] i ett ärende rörande beräkning av en arbetstagares ålderspension enligt det belgiska pensionssystemet.

2. Sökanden i målet vid den nationella domstolen (nedan kallad sökanden) uppbär tysk pension på grund av arbete under åren 1938—1945. Efter det att den behöriga tyska institutionen beviljat rätt till tysk pension, gjorde den belgiska institutionen en ny beräkning av den belgiska pensionen.

3. Den relevanta belgiska lagstiftningen [2] innehåller en så kallad "krigsårspresumtion" enligt vilken en arbetstagare som styrker att han haft regelmässig anställning och betalat in därtill knutna socialförsäkringsavgifter under minst ett år under perioden 1938—1945 skall anses ha betalat tillräckliga avgifter för att det skall anses styrkt att det har förelegat en sedvanlig och huvudsaklig anställning under hela perioden. Denna presumtion bryts i fall av anställningsperioder för vilka den berörde kan göra anspråk på pension enligt exem-

* Originalspråk: tyska.

1 — Konsoliderad version av rådets förordning av den 14 juni 1971 (EGT L 28, 1997, s. 1).

2 — Det rör sig om artikel 32b femte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967 i dess lydelse enligt kunglig förordning av den 5 april 1976, *Moniteur belge* av den 8 april 1976 (artikel 32b har upphävts genom artikel 50 i kunglig förordning av den 4 december 1990, men den gäller fortfarande för ålderspensioner som, i likhet med vad som här är fallet, faktiskt började utbetalas före den 1 juni 1991. Bestämmelsen har följande lydelse, på flamländska respektive franska, i den version som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen:
"De werknemer welke in die hoedanigheid een arbeid heeft uitgeoefend tijdens de periode begrepen tussen 1 januari 1938 en 1 januari 1945 en waarvoor een storting werd verricht waarvan het bedrag het in het tweede lid genoemd jaarbedrag bereikt, wordt geacht voldoende stortingen verricht te hebben, opdat een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling bewezen zou zijn gedurende de ganse periode begrepen tussen de datum waarop de bewezen tewerkstelling een einde nam en 1 januari 1946."
"Le travailleur salarié qui a exercé une occupation en cette qualité, pendant la période comprise entre le 1er janvier 1938 et le 1er janvier 1945 et pour laquelle un versement a été effectué dont le montant atteint le montant annuel cité à l'alinéa deux, est censé avoir effectué, des versements suffisants pour qu'une occupation habituelle et en ordre principal soit prouvée pendant toute la période comprise entre la date à laquelle l'occupation prouvée a pris fin et le 1er janvier 1946."
En svensk översättning av denna bestämmelse återfinns i den i punkt 9 nedan återgivna tolkningsfrågan.

pelvis ett utländskt pensionssystem.[3] Tolkningsfrågan rör huruvida denna regel utgör en bestämmelse om minskning i den mening som avses i förordning nr 1408/71.

4. Tolkningsfrågan har sin bakgrund i följande tvist: sökanden har begärt att åren 1943 och 1944 skall beaktas prorata vid beräkningen av "nationell" belgisk pension. Svaranden i målet vid den nationella domstolen, Rijksdienst voor Pensioenen (nedan kallad RVP), ansåg att denna period inte kunde beaktas, eftersom sökanden hade arbetat i Tyskland under denna tid.

5. Sökanden är född den 11 augusti 1924. Han ansökte den 22 september 1988 om pension för arbetstagare med verkan från och med den 1 september 1989, det vill säga månaden efter sin 65-årsdag. Han angav i ansökan att han hade arbetat i Tyskland från slutet av mars 1943 till början av maj 1945. Han hade arbetat för Siemens först i Nürnberg och sedan i Dresden-trakten.

6. RVP beviljade i preliminärt beslut av *den 6 mars 1989* sökanden pension beräknad med utgångspunkt från en försäkringsperiod om 42/45. Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz beviljade, genom beslut av *den 29 januari 1990*, sökanden pension för en försäkringstid om åtta månader avseende den tid han hade arbetat i Nürnberg, utan beaktande av den tid han hade arbetat i framtida och sedermera forna DDR. RVP fattade sedan ett slutgiltigt beslut den *20 april 1990*, i vilket RVP grundade sig på en andel på 41/45.

7. Efter Tysklands återförening år 1990 ansökte sökanden om omprövning där den tid han hade arbetat i östra Tyskland, i forna DDR, skulle beaktas vid pensionsberäkningen. Den tyska behöriga myndigheten beviljade genom beslut av *den 19 juni 1995*, med verkan från den 1 januari 1995, sökanden tysk pension på 903,12 DEM om året på grund av hans arbete i 29 månader (26 månaders arbete från den 30 mars 1943 till den 30 april 1945 samt ett schablonmässigt tillägg på 3 månader).

8. Att den tyska myndigheten hade gjort en ny beräkning föranledde RVP att själv göra en ny beräkning. I beslut av *den 26 juli*

3 — Se artikel 32b sjätte stycket som har följande lydelse på flamländska respektive franska:
"Het vermoeden voorzien in de twee voorgaande leden is slechts weerlegd voor de perioden van tewerkstelling waarvoor belanghebbende aanspraak kan maken op een pensioen krachtens een andere Belgische pensioenregeling, met uitzondering van die voor de zelfstandigen, of van een regeling van een vreemd land. Het is eveneens weerlegd wanneer de betrokkene een tewerkstelling bewijst als mijnwerker, zeeman of zeevisser."
"La présomption prévue dans les deux alinéas précédents n'est renversée que pour les périodes d'occupation pour lesquelles l'intéressé peut prétendre une pension en vertu d'un autre régime belge, à l'exclusion de celui des travailleurs indépendants, ou d'un régime d'un pays étranger. Elle est également renversée lorsque l'intéressé prouve une occupation en qualité d'ouvrier mineur, de marin ou de pêcheur."
En svensk översättning av denna bestämmelse återfinns i den i punkt 9 nedan återgivna tolkningsfrågan.

1995, som delgavs sökanden den 4 augusti samma år, beviljade RVP sökanden, med verkan från och med den 1 januari 1995, pension på grundval av den lägre andelen 40/45. Sökanden har överklagat detta beslut.

9. Den hänskjutande domstolen har formulerat sin tolkningsfråga enligt följande:

"I artikel 32b femte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967 om allmänna bestämmelser för löntagares ålderspension och efterlevandepension föreskrivs följande: 'Den arbetstagare som i denna egenskap har utfört arbete under perioden mellan den 1 januari 1938 och den 1 januari 1945 och för vilken en avgift har betalats, vilket belopp uppgår till det årsbelopp som anges i andra stycket, skall anses ha betalat tillräckliga avgifter för att det skall anses styrkt att det har förelegat en sedvanlig och huvudsaklig anställning under hela perioden mellan den dag då den styrkta anställningsperioden gick till ända och den 1 januari 1946.'

I artikel 32b sjätte stycket i ovannämnda kungliga kungörelse av den 21 december 1967 föreskrivs följande: 'Presumtionen i de två ovanstående styckena kan endast brytas för den anställningsperiod för vilken den berörde har anspråk på pension enligt ett annat belgiskt pensionssystem, med undantag för systemet för egenföretagare, eller enligt ett utländskt pensionssystem.'

Är en bestämmelse såsom den i artikel 32b sjätte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967 en sådan bestämmelse om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning i den mening som avses i 46b.2 i förordning nr 1408/71, som inte är tillämplig på en förmån som har beräknats i enlighet med artikel 46.1 a i?"

10. RVP och kommissionen har deltagit i förfarandet. Jag kommer att redogöra för deras argument under bedömningen nedan.

B — Bedömning

11. Den hänskjutande domstolen utgår ifrån att det är ostridigt vilken försäkringsperiod som sökanden skulle kunna göra gällande vad avser belgisk pension om han inte hade erhållit ålderspension från Tyskland. Såsom skett i det tidigare beslutet av den 6 mars 1989 skulle även åren 1942—1945 beaktas, delvis på grund av inbetalda pensionsavgifter, delvis på grund av den så kallade krigsårspresumtionen

enligt artikel 32b femte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967.[4] Enligt artikel 32b sjätte stycket i samma kungörelse kan presumtionen endast brytas av en anställningsperiod för vilken den berörde kan göra anspråk på pension enligt ett annat belgiskt pensionssystem — med undantag för systemet för egenföretagare — eller enligt ett utländskt pensionssystem.

12. Den hänskjutande domstolen har, vad avser artikel 46.1 första stycket i förordning nr 1408/71, i dess lydelse före den 1 juni 1992,[5] anmärkt att EG-domstolen vid upprepade tillfällen har fastställt att artikel 12.2 i förordning nr 1408/71 utgör hinder för tillämpning av nationella externa regler om förbud mot sammanträffande av förmåner av samma slag. Av detta följer, enligt den nationella domstolens mening, att pensionsbeloppet skall beräknas i enlighet med utgångspunkt från pensionsrättigheter enligt nationell lagstiftning *som om* den berörde inte erhöll någon pension enligt en annan medlemsstats pensionssystem. Man kan därav dra slutsatsen att varje bestämmelse som innebär att man beaktar den pension som den berörde uppbär enligt en annan medlemsstats pensionssystem är en extern nationell regel om förbud mot sammanträffande. Därför måste också artikel 32b sjätte stycket i den kungliga kungörelsen om allmänna bestämmelser för löntagares ålderspension och efterlevandepension anses vara *en extern nationell regel om förbud mot sammanträffande.*

13. I så fall medför artikel 46b.2 i förordning nr 1408/71 att artikel 32b sjätte stycket i den kungliga kungörelsen inte kan tillämpas vid beräkning av förmåner enligt artikel 46.1 a i i förordning nr 1408/71.

14. Den hänskjutande domstolen har emellertid preciserat att Arbeidshof Gent redan har anslutit sig till RVP:s ståndpunkt att i fall då den berörde erhåller en pension i enlighet med en annan medlemsstats pensionssystem utgör bestämmelsen om bruten krigsårspresumtion inte en bestämmelse om förbud mot sammanträffande.

15. RVP har först definierat de tillämpliga bestämmelsernas tidsmässiga tillämpningsområde och sedan beskrivit kungörelsens innehåll och syfte. Den belgiska lagstiftaren har genom krigsårspresumtionen velat undvika att en arbetstagare, som till följd av krigshändelser varit tvungen att avbryta sitt arbete och därmed inte kunnat betala in pensionsavgifter, inte därför förlorar rätt till pension för denna tid. Den presumtion som härvid har införts kan emellertid brytas. Enligt artikel 32b sjätte stycket bryts presumtionen för perioder för vilka den berörde kan göra anspråk på en pension enligt ett annat belgiskt pensionssystem eller ett utländskt pensionssystem. Bestämmelsen har sin grund i lagstiftarens

4 — Citerad i fotnot 2.
5 — Se EGT L 230, 1983.

önskan att undvika att två förmåner beviljas för en och samma period. Bestämmelsen är tillämplig oavsett av vilka skäl som arbetstagaren måst avbryta sitt arbete eller hur det kommer sig att han fått rätt till pension enligt ett annat pensionssystem.

16. RVP har erinrat om att de bestämmelser som var tillämpliga innan den aktuella kungörelsen trädde i kraft hade ett liknande innehåll. Såväl tidigare som senare lagstiftning har som syfte att ostyrkta anställningsperioder skall kunna beaktas.

17. Enligt RVP rör artikel 32b kvalifikationsvillkor och särskilt hur anställning som ger rätt till pension kan styrkas och i vilken mån icke styrkta perioder kan beaktas som anställningsperioder. Enligt RVP ankommer det endast på den belgiska lagstiftaren att fastställa regler om bevisning avseende anställningstid. Den belgiska lagstiftaren har inte infört en bestämmelse om förbud mot sammanträffande genom att föreskriva att pensionsrätten endast avser perioder för vilka den berörde inte har rätt till pension enligt ett annat belgiskt pensionssystem eller ett utländskt pensionssystem.

18. RVP har understrukit att de tillämpliga bestämmelserna inte innebär att ett "styrkt år" [6] inte beaktas på grund av utländsk pension utan att en utländsk pension utgör hinder för att ett icke styrkt år beaktas som anställningstid. Vad avser pension beräknad enbart enligt belgiska pensionsbestämmelser (i den mening som avses i artikel 46.1 a i) kan perioder för vilka en tysk pension har beviljats inte beaktas med stöd av presumtionen. Eftersom det, enligt RVP:s mening, inte rör sig om sammanträffande av förmåner av samma slag enligt två medlemsstaters lagstiftningar, är artikel 46b i förordning nr 1408/71 inte tillämplig.

19. RVP har föreslagit att tolkningsfrågan skall besvaras enligt följande:

"En bestämmelse som artikel 32b sjätte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967 utgör inte en bestämmelse om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning i den mening som avses i artikel 46b.2 i rådets förordning nr 1408/71."

20. Kommissionen har inledningsvis konstaterat att de omtvistade pensionsförmånerna utan tvekan utgör förmåner av samma slag i den mening som avses i förordning nr 1408/71. Kommissionen har därefter jämfört relevanta bestämmelser i den lydelse som gällde före respektive efter den 1 juli 1992, varvid den kommit till

6 — Année prouvée.

slutsatsen att bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning inte kan tillämpas enligt någon lydelse av förordningen vid beräkningen av en pension enligt det belgiska pensionssystemet. Det är således helt avgörande huruvida artikel 32b femte stycket och 32b sjätte stycket i den kungliga kungörelsen av den 21 december 1967 [7] utgör en regel om förbud mot sammanträffande i den mening som avses i artikel 46b i förordning nr 1408/71.

21. För att finna ett svar på denna fråga har kommissionen i detalj undersökt domstolens domar i målen Romano [8] och Conti. [9] I dessa mål hade fiktiva försäkringsår [10] och ett tillägg [11] medfört minskning av verkliga anställningsår enligt ett annat pensionssystem eller den rätt till pension som förvärvats på detta sätt. Domstolen ansåg att sådana bestämmelser angående beräkning av pension utgjorde regler om förbud mot sammanträffande i den mening som avses i förordning nr 1408/71. Enligt kommissionens mening kan denna bedömning inte omedelbart överföras på förevarande mål. Den omtvistade regeln i förevarande mål medför inte tillgodoräknande av fiktiva försäkringsår i den meningen att perioder som inte har någon anknytning till en "viss tidsperiod" [12] beaktas. Det rör sig tvärtom om en presumtion att den berörda personen har arbetat i Belgien under en viss period. Denna presumtion kan brytas. Det rör sig därför om en bevisregel.

22. Kommissionen föreslår att domstolen avger följande svar på tolkningsfrågan:

"Bestämmelser av det slag som föreskrivs i artikel 32b sjätte stycket i den kungliga kungörelsen av den 21 december 1967 utgör inte nationella bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning i den mening som avses i artikel 46b.2 i förordning nr 1408/71 som inte får beaktas vid beräkningen av en förmån enligt artikel 46.1 a i i samma förordning."

Bedömning

23. Enligt artikel 46.1 a i i förordning nr 1408/71 skall den behöriga institutionen först beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas enligt de bestämmelser som den har att tillämpa. Härvid skall enligt artikel 46b.2 i förordningen bestämmelser om

7 — Se ovan fotnoterna 2 och 3.

8 — Dom av den 4 juni 1985 i mål 58/84 (REG 1985, s. 1679).

9 — Dom av den 22 oktober 1998 i mål C-143/97 (REG 1998, s. I-6365).

10 — Se domen i det ovannämnda målet Romano (ovan fotnot 8).

11 — Se domen i det ovannämnda målet Conti (ovan fotnot 9).

12 — Période determinée.

minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning endast tillämpas om vissa villkor, som klart definieras under punkterna a och b i denna bestämmelse, [13] är uppfyllda, vilket här inte är fallet.

24. Det finns därför anledning att utgå från principen att bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning i den mening som avses i denna bestämmelse inte kan tillämpas vid beräkningen av den belgiska pensionen. Det helt avgörande är således huruvida medlemsstatens bestämmelse att krigsårspresumtionen kan brytas på grund av bevis om försäkringsperioder som ger rätt till pension enligt ett annat nationellt pensionssystem eller enligt ett utländskt pensionssystem skall anses som en bestämmelse om minskning.

25. I domen i det ovannämnda målet Conti [14] definierade domstolen bestämmelser om minskning på följande sätt:

"En nationell bestämmelse skall anses vara en bestämmelse om minskning av förmåner, om den beräkningsmetod som den föreskriver innebär att det pensionsbelopp som en person har rätt till minskas för att personen har rätt till en förmån i en annan medlemsstat." [15]

26. I förevarande fall skall det först avgöras huruvida den berörda personen "har rätt" till pension. Man måste således först ta ställning till huruvida kvalifikationsvillkoren är uppfyllda innan man därefter kan ta upp frågan om beräkning i form av eventuell minskning, vilket är den fråga som regleras i nämnda definition.

27. De faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen innebär visserligen att sökanden först erhöll belgisk pension — och detta till och med under flera år — som sedan minskades med beaktande av den tyska pension som han senare beviljades. Om man ser till situationen med beaktande av det slutliga resultatet kan man komma till slutsatsen att det här rör sig om en situation som omfattas av begreppet "bestämmelser om minskning". Det är emellertid så att händelsernas ordningsföljd är ett nödvändigt resultat av den politiska utvecklingen i samband med Tysklands återförening. Denna händelseföljd har ingen anknytning till det regelsystem som använts vid beräkningen av pensionen. Det finns berättigade skäl att, i syfte att korrekt bedöma dessa bestämmelser, fråga sig hur pensionen hade beräknats om sökanden redan när han begärde pen-

13 — "... endast om förmånen är
a) antingen en förmån som avses i bilaga IV D, vars storlek inte beror på de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd, eller
b) en förmån, vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som anses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag ...."

14 — Se ovan fotnot 9.

15 — Ibidem, punkt 25.

sion kunde tillgodoräkna sig rätt till pension med utgångspunkt från hela den period han hade arbetat i Tyskland.

28. Det synes uppenbart att man i så fall hade beaktat de 29 månader som beaktats enligt det tyska pensionssystemet och inte inskränkt sig till 8 månaders arbete i Nürnberg, varför krigsårspresumtionen enligt den belgiska lagstiftningen inte skulle ha varit tillämplig för denna tidsmässigt bestämda period. I så fall hade, vad avser den första belgiska pensionen, endast 40/45 beaktats enligt de allmänna pensionsreglerna, och pensionen hade aldrig ens rent matematiskt sett minskats i förhållande till den ursprungliga beräkningen.

29. Om det fortfarande behövs en beräkning för att konstatera vilken pension som skall betalas, är det viktigt att beakta att en i jämförelse mindre ålderspension inte är resultatet av tillämpning av en beräkningsregel, med hänsyn till att domstolen i sin dom i det ovannämnda målet Conti har fastställt följande:

"Det skall framhållas att de nationella bestämmelserna om minskning av förmåner inte kan undandras de villkor och gränser för tillämpning som föreskrivs i förordning nr 1408/71 genom att de klassificeras som bestämmelser om beräkning av förmåner." [16]

30. I förevarande fall föreligger ingen sådan risk, eftersom krigsårspresumtionen blir aktuell först efter den egentliga pensionsberäkningen. Pensionen beviljas med utgångspunkt från samtliga relevanta perioder i den mening som avses pensionsförsäkringsbestämmelserna, det vill säga socialförsäkringspliktiga perioder eller perioder som jämställs därmed. [17] Det är först i detta skede som krigsårspresumtionen enligt de belgiska bestämmelserna kan bli aktuell. Om arbetstagaren inte kan styrka att han arbetat under hela den tid som krigsåren varade, vilket kan bero på olika praktiska eller administrativa skäl, presumeras, under förutsättning att arbetstagaren arbetat en viss minimiperiod, att arbetstagaren under hela kriget haft pensionspliktig anställning.

31. Detta arrangemang till arbetstagarens förmån, som motiveras av en önskan att fastställa en försäkringsperiod utan luckor och som har sin grund i svårigheter motiverade av kriget, saknar intresse när det går att styrka att arbetstagaren verkligen har rätt till pension för denna period enligt ett

16 — Ibidem, punkt 24.

17 — Det kan exempelvis röra sig om perioder av sjukdom, invaliditet eller arbetslöshet.

annat nationellt pensionssystem eller ett utländskt pensionssystem.

32. Att isolerat se till det sistnämnda kriteriet om rätt till pension, vilket utan tvekan har införts till förmån för arbetstagaren, kan missförstås så, att man kommer till slutsatsen att en utländsk pensionsförmån avräknas från rätten till pension enligt det inhemska pensionssystemet. Detta synsätt får emellertid inte leda tankarna från att krigsårspresumtionen enligt detta system kommer i fråga först när pensionen skall fastställas. Den belgiska lagstiftaren har genom att använda sig av begreppet "pensionsgrundande anställningstid" angett att endast förmånsperioder som verkligen tillgodoräknas arbetstagaren i den mening som avses i pensionsbestämmelserna beaktas som bevis om arbete.

33. Krigsårspresumtionen skall således anses som en bevisregel, som motiveras av de konkreta förhållandena under krigsåren, rörande bevisning om perioder som är relevanta för rätten till pension, vilken inte är tillämplig när det styrks att denna period är pensionsgrundande enligt ett annat pensionssystem. Slutsatsen att krigsårspresumtionen är en bevisregel påverkas i princip inte av att den belgiska pensionen i förevarande fall i själva verket har minskats på grund av de faktiska och politiska förhållandena i Tyskland.

34. Med hänsyn till domstolens definition av vad som utgör en bestämmelse om minskning, vilken återges i punkt 25 ovan, konstaterar jag att bestämmelserna om krigsårspresumtionen och hur denna kan brytas tillämpas redan när man tar ställning till huruvida kvalifikationsvillkoren är uppfyllda.

35. Till stöd för denna ståndpunkt vill jag erinra om att strukturen i de belgiska pensionsbestämmelser som var i fråga i målen Romano,[18] Di Crescenzo och Casagrande[19] och Conti,[20] och vilka domstolen har betecknat som bestämmelser om minskning, i grunden skiljer sig från de bestämmelser som här är i fråga. I de tre mål som jag har nämnt var det i vart och ett av fallen fråga om ett schablonmässigt tillägg till den pension som skulle utbetalas på grund av pensionsgrundande arbete i form av fiktiva försäkringsår eller ett tillägg — i syfte att möjliggöra utbetalning av en pensionsförmån som grundas på arbete utan avbrott. I förevarande fall är det däremot fråga om en regel rörande luckor i bevisning om arbete, vad avser en viss tidsperiod.

36. De olika bestämmelsernas syfte är inte heller detsamma. De bestämmelser som var i fråga i de tre ovannämnda domarna[21] rörde en sorts "kompensation" som hade sin grund i den berördes person och arbete (minst tjugofem års arbete i en gruva),

18 — Se ovan fotnot 8.

19 — Dom av den 11 juni 1992 i de förenade målen C-90/91 och C-91/91 (REG 1992, s. I-3851).

20 — Se ovan fotnot 9.

21 — Domarna i målen Romano (ovan fotnot 8), Di Crescenzo och Casagrande (ovan fotnot 19), och Conti (ovan fotnot 9).

medan det i förevarande fall rör sig om att, med hjälp av en bevisregel, lindra bevissvårigheter som har sin grund i sociala och politiska svårigheter i krigssituationer vad avser dels att i sig utöva arbete, dels att bevisa sådant arbete. De ovannämnda målen utgör därför inte grund för att beteckna de omtvistade nationella reglerna som bestämmelser om minskning i den mening som avses i förordning nr 1408/71.

C — Förslag till avgörande

37. Mot denna bakgrund förslår jag att domstolen skall besvara tolkningsfrågan enligt följande:

En bestämmelse som artikel 32b sjätte stycket i kunglig kungörelse av den 21 december 1967, enligt vilken krigsårspresumtionen (presumtion om fortsatt pensionspliktig anställning under andra världskriget) bryts av anställningsperioder för vilka den berörda personen erhåller pension enligt en annan medlemsstats pensionssystem, utgör inte en bestämmelse om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning, vilken i så fall inte skulle få tillämpas enligt artikel 46b.2 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, vid beräkningen av en förmån som skall utgå enligt artikel 46.1 a i i samma förordning.